

2026Z16940

(ingezonden 17 augustus 2026)

Vragen van de leden Kröger en Piri (beiden PRO) aan de ministers van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en van Buitenlandse Zaken over vijf jaar Talibanbewind in Afghanistan en de Nederlandse inzet voor de Afghaanse bevolking

Bent u bekend met de verklaring "Vijf jaar Taliban: Afghanistan mag niet vergeten worden", ondertekend door 17 hulporganisaties zoals Stichting Vluchteling, CARE Nederland, en Cordaid?[1]

Hoe beoordeelt u dat bijna 22 miljoen Afghanen in 2026 afhankelijk zijn van humanitaire hulp, en dat de situatie verslechtert door dalende financiering, economische stagnatie, regionale spanningen en klimaatschokken?

Deelt u de opvatting dat humanitaire hulp alleen onvoldoende is en dat ook langjarige investeringen via ontwikkelingssamenwerking nodig zijn in basisvoorzieningen, onderwijs, bestaanszekerheid en klimaatweerbaarheid? Hoe vult Nederland dit in Afghanistan momenteel in en is dit voldoende om de weerbaarheid van de bevolking op lange termijn te versterken?

Bent u bereid zich er binnen de Europese Unie voor in te zetten dat Afghanistan, vijf jaar na de machtsovername door de Taliban, hoog op de internationale politieke agenda blijft staan en de Kamer voor de Raad Buitenlandse Zaken waarin Afghanistan aan de orde komt te informeren over de Nederlandse inzet?

Deelt u de opvatting dat de verdere afname van humanitaire en ontwikkelingsfinanciering in Afghanistan vrouwen en meisjes onevenredig hard treft, juist omdat zij als gevolg van het Talibanbeleid nauwelijks toegang hebben tot onderwijs, werk en andere bestaansmiddelen? Zo ja, hoe weegt u dit mee in de Nederlandse inzet?

Hoe beoordeelt u de verslechterde positie van vrouwen en meisjes in Afghanistan, waaronder het feit dat naar schatting 2,2 miljoen meisjes nog altijd geen toegang hebben tot voortgezet onderwijs?

Welke mogelijkheden ziet Nederland, zowel bilateraal als via de Europese Unie en multilaterale organisaties, om de toegang tot onderwijs, gezondheidszorg en economische participatie van Afghaanse vrouwen en meisjes te blijven ondersteunen zonder het Talibanregime te legitimeren?

Bent u bekend met de belemmeringen die de Taliban vrouwelijke hulpverleners oplegt, waardoor vrouwen en meisjes moeilijker toegang krijgen tot hulp en zorg? Wat doet Nederland om veilig werken voor deze hulpverleners te waarborgen?

Hoe ondersteunt Nederland Afghaanse maatschappelijke organisaties, waaronder lokaal en door vrouwen geleide organisaties, en ziet u ruimte deze steun te versterken, bijvoorbeeld via directe, flexibele financiering?

Bent u bekend met het manifest "De rechten van Afghaanse vrouwen zijn niet onderhandelbaar"[2] van de Dolle Mina's en het Azadi Collectief, dat oproept tot het niet-normaliseren van de Taliban, centraalstelling van vrouwenrechten, bestrijding van genderapartheid en internationale verantwoording? Hoe beoordeelt u deze drie eisen?

Bent u bekend met het EU-landenprofiel van Afghanistan en andere rapporten waaruit blijkt dat voormalige bewakers van buitenlandse troepen een primair Talibandoelwit zijn? Onderschrijft u de bevindingen dat zij worden achtervolgd, mishandeld en dat een aantal van hen is vermoord? Zo nee, waarom niet?

Zo ja, waarom weigert u dan de motie-Piri c.s. (Kamerstuk 36800-V, nr. 23) uit te voeren om Afghaanse bewakers die voor Nederland werkten en hun gezinnen direct naar Nederland over te brengen?

Deelt u de mening dat het ongehoord is dat deze zaak inmiddels bijna vijf jaar voortsleept. Zo ja, wat gaat u eraan doen?

Bent u bekend dat door afschaffing van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd per 12 juni jl., zonder overgangsrecht, circa 4.600 in 2021 geëvacueerde Afghanen in grote onzekerheid verkeren? Deelt u de mening dat uitzetting voor hen, als doelwit van de Taliban, een doodsvonnis betekent?

Bent u bereid alsnog een overgangsregeling te treffen voor deze groep, gezien hun evacuatiegeschiedenis en veelal jarenlange werkrelatie met de Nederlandse overheid?

Herinnert u zich het Nederlandse verzoek aan de Europese Commissie om in gesprek te gaan met de Taliban over de terugname van Afghaanse asielzoekers, wat de facto betrekkingen normaliseert met een regime dat vrouwen en meisjes onderdrukt? Hoe rijmt u dat met de Nederlandse kabinetsinzet voor vrouwenrechten als centraal punt van het buitenlandbeleid?

Heeft u al voortgang gemaakt met de uitvoering van de motie Piri om te inventariseren onder Afghanistanveteranen en Afghaanse tolken in Nederland hoe zij aankijken tegen het aanhalen van contacten met de Taliban? Zo nee, waarom niet? Zo ja, kunt u de bevindingen delen?

Zet Nederland zich in, en heeft Nederland zich ingezet, om ervoor te zorgen dat de rechten van vrouwen en meisjes dan in ieder geval een centraal onderdeel zijn van deze Europese dialoog? Op welke wijze?

[1] <https://www.vluchteling.nl/nieuws/vijf-jaar-taliban-afghanistan-mag-niet-vergeten-worden>

[2] <https://campagnes.degoedezaak.org/campaigns/de-rechten-van-afghaanse-vrouwen-zijn-niet-onderhandelbaar>